

Mine innspill bygger videre på innspillsmøte 24 januar 2023 (Helse Vest/Helse Stavanger).
Jeg støtter utvalget problemforståelse.

Pkt 1-2-1: Jeg tenker at en vet at det er den bærende relasjonen som er virkningsfullt for de fleste av barn som trenger tiltak i barnevernet. Dette bygger på at den voksne har tid og rom for å være emosjonelt tilstede, tåler å være en trygg voksen, kjenner seg selv og tørr og sette grenser når dette er nødvendig. Allianse, at barnet tror at den voksne har noe å tilby og at en har felles mål er viktigere enn spesifikk metode. Kunnskap bør brukes for å oppnå de bærende elementene som er beskrevet over.

Pkt 1-2-2: Jeg tenker at en bør legge vekt på at barnet/ungdommen får en trygg nok omsorg. Erfaringen i møte med noen av disse barna, er at det blir mye psykisk uhelse av uforutsigbarhet, og redsel for å måtte gå tilbake til en utrygg omsorg.

Pkt: 1-2-4: Jeg er enig beskrivelsen på dette punktet, men ønsker å komme med en tilleggskommentar. Erfaringen fra psykisk helsevern (PBU) er at det kan være tilfeldig hvem som mottar veiledning når en har gjort disse avtalene. I tillegg er det også uklart om ny kunnskap ivaretas etter at PBU har vært inne flere ganger. For at dette samarbeidet skal fungere, tenker jeg at det må være ledelsesforankret, og at ledere i PBU og i barnevernsinstitusjonene er på felles samlinger for å sikre god kommunikasjon.

Pkt: 1-3-2: Enig - dette er en god problembeskrivelse.

PKT: 1-4: Erfaringene med å ta barnekonvensjonen på alvor og involvere brukerne (ekspertene) våre på hva dette betyr for dem har vært en god innfart for Helse Stavanger. Det ble tydeligere for oss (behandlerne) hva medvirkning, involvering og hva god informasjon var for ungdommene. Også at informasjon kan bli forstått annerledes av ungdommen og foreldrene, og at dette kan skape usikkerhet.

Pkt 1-5-2: 86,5 % av barn som er i institusjon har på et eller annet tidspunkt fått tilbud eller hjelp fra PBU. Det at en ikke ønsker dette tilbudet når en har flere flyttinger eller opplever at en er i en utrygg situasjon bør være forståelig. Når frivillighet ikke er mulig for å dele informasjon, mener jeg at lovgiverne har et ansvar for at tjenestene sees på som helhetlige, og at det burde være lettere å dele informasjon mellom barnevern, PBU og politi. Dette kunne gjort at vi i større grad kunne vært i forkant.

Pkt: 1-5-3: Enig

Pkt: 1-5-4: Det er foruroligende at vold og rus blir mer fremtredende for en del av ungdommene som har vansker. En skulle ønske i noen sammenhenger at en i større grad hadde muligheten for tvang, men erfaringene fra PBU tilsier at dette ikke løser alvorlige psykiske vansker som f.eks. kronisk suicidalitet. I dette ordskifte kan en bli redd for at noen taler for at vi skal tilbake til de gamle asylene. Vi har gjennom pandemien blitt mer kjent med alvorlig rus og psykose problematikk og det er også kommet ungdommer som en tenker bør dømmes til tvunget psykisk helsevern. Her kan det kreves at en må tenke fremover, hvordan rettsvesenet, barnevern og PBU tenker sammen.